

Julen kommer

”I dag skall ett ljus lysa över oss, för åt oss är Herren född.” Detta är den stora förkunnelse som i dag gör oss kristna rörda och som genom oss riktas till hela mänskligheten. Några texter av den helige Josemaría om Julen.

2021-12-25

När Julen närmar sig tycker jag om att betrakta bilder av Jesusbarnet. Dessa figurer som visar oss en Herre som i så hög grad tillintetgjort sig själv, påminner mig om att Gud kallar oss, att den Allsmäktige har

velat uppenbara sig försvarslös, att han har velat behöva oss människor. Från vaggan i Betlehem säger Kristus till mig och dig att han behöver oss, han manar oss till att leva ett kristet liv utan kompromisser, att leva ett liv av hängivelse, arbete, glädje.

Vi kommer aldrig att uppnå en äkta glädje om vi inte efterliknar Jesus på riktigt, om vi inte är ödmjuka, som han. Jag insisterar återigen: har ni sett var Guds storhet gömmer sig? I en krubba, i några lindor, i en grotta. Den återlösande kraften i vårt liv kan endast bli verkningsfull genom ödmjukhet, om vi upphör att tänka på oss själva och känner oss ansvariga för att hjälpa våra medmänniskor.

Det är ibland vanligt, även bland goda människor, att man framkallar själv inre konflikter som ger upphov till allvarliga bekymmer, men som helt saknar objektiv grund. Deras

ursprung står att finna i bristen på självkännedom, som leder till högmod: önskan att stå i centrum för allas uppmärksamhet och aktning, önskan att inte göra dåligt intryck, oviljan att nöja sig med att göra gott och försvinna, strävan efter personlig trygghet. Många människor, som skulle kunna åtnjuta en underbar frid, som kunde vara väldigt lyckliga, blir därigenom olyckliga och ofruktbara till följd av sin stolthet och högfärd.

Kristus hade ett ödmjukt hjärta (jfr. Matt 11:29). Under sitt liv önskade han inte någonting speciellt för egen del, inget privilegium. Han börjar med att tillbringa nio månader i moderlivet, som alla människor, ytterst naturligt. Herren visste mer än väl att mänskligheten hade ett stort behov av Honom. Han längtade efter att komma till jorden för att rädda alla människor, men han förhastar sig inte. Han föddes när

tiden var inne, som alla människor. Från befruktningen till födseln är ingen – förutom den helige Josef och den heliga Elisabet – medveten om detta under: Gud kommer för att bo bland människorna.

Julen präglas även av en hänförande enkelhet: Herren kommer utan ståt, okänd av alla. På jorden deltar endast Maria och Josef i detta gudomliga äventyr. Och därefter kommer herdarna, som änglarna kom med bud till. Något senare kommer de vise männen från österlandet. Dessa var de enda vittnena till den transcendentala händelse som förenade himlen och jorden, Gud och människorna.

Hur kan vi vara så hårdhjärtade att vi vänjer oss vid dessa scener? Gud ödmjucar sig för att vi skall kunna närma oss honom, för att vi skall kunna besvara hans kärlek med vår kärlek, för att vår frihet skall buga

sig inte bara inför hans makts
härlighet, utan inför hans underbara
ödmjukhet.

Hur stort är inte detta barn som är
Gud: hans Fader är den Gud som har
skapat himmel och jord och själv är
han där, i en krubba, quia non erat
eis locus in diversorio (Luk 2:7),
därför att det inte fanns någon
annan plats på jorden för hela
skapelsens herre.

När Kristus går förbi, 18

Vår Herre vänder sig till alla
människor, för att de skall gå honom
till mötes, för att de skall bli heliga.
Han kallade inte bara de vise
männen, som var visa och mäktiga.
Dessförinnan hade han sänt till
herdarna i Betlehem inte bara en
stjärna, utan rentav en av sina änglar
(Luk 2:9). Men fattiga och rika, visa
och mindre visa, skall i sin själ
främja den ödmjuka inställning som

gör det möjligt att lyssna till Guds röst.

När Kristus går förbi, 33

”I dag skall ett ljus lysa över oss, för åt oss är Herren född.” Detta är den stora förkunnelse som i dag gör oss kristna rörda och som genom oss riktas till hela mänskligheten. Gud är mitt i bland oss. Detta är den sanning som måste uppfylla våra liv. Varje Jul måste för oss bli till ett nytt och särskilt möte med Gud, så att hans ljus och hans nåd må tränga långt in i våra själaras djup.

När Kristus går förbi, 12